

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314208448
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314208448.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: matka - Ing. H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q XXX XX J., zastúpená: JUDr. Irenou Dubravčíkovou - advokátkou, so sídlom Slovinec č. 73, Bratislava a otec - Ing. U. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX T. X, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva, o návrhu matky na zmenu predbežného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta, zo dňa 17. decembra 2014, č. k. 12P/108/2014-240, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním zmenil uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 12P/202/2013-20 zo dňa 26.09.2013 tak, že určil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. W. sumou vo výške 300,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, do rúk matky, počnúc dňom nariadenia predbežného opatrenia až do právoplatného skončenia tohto konania. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že v predmetnom konaní súd prvého stupňa rozhoduje o úprave rodičovských práv a povinností k mal. W. na čas do rozvodu manželstva, kde sa matka domáha zverenia mal. W. do osobnej starostlivosti a určenia výživného otcovi vo výške 400,- eur a úpravy styku otca s maloletou len za prítomnosti matky. Návrhom zo dňa 19.11.2014 matka v rámci tohto konania žiadala zmenu nariadeného predbežného opatrenia zo dňa 26.09.2013 č. k. 12P/202/2013-20, ktorým súd určil otcovi platiť výživné vo výške 30 % životného minima a žiadala určiť otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 500,- eur mesačne od novembra 2014 a to z dôvodu, že maloletá v septembri 2014 začala navštevovať základnú školu, čím sa zvýšili výdavky na jej výživu. Suma, ktorou otec prispieva 30,- eur mesačne je nepostačujúca. Otec s návrhom nesúhlasil a to najmä s poukazom na prebiehajúce konanie o navrátenie dieťaťa pre neoprávnené premiestnenie maloletej matkou na územie Slovenska. Tiež uviedol, že matka opakovane klamlivo navyšuje čiastky nákladov na dieťa, keď súčasťou, matkou uvádzaných nákladov je každý mesiac aj gitara, o ktorej každomesačnej kúpe otec nemá vedomosť. Súd prvého stupňa zistil, že uznesením, č. k. 12P/202/2013-20 zo dňa 26.09.2013 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu mal. W. sumou 30 % zo sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa § 2 ods. 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime. Z konania prebiehajúceho na OS Galanta pod sp. zn. 13P/288/2013 o rozvod manželstva, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode bolo zistené, že súd dňa 06.11.2014 nariadil vo veci výchovné opatrenie a konanie o úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode prerušil s poukazom na to, že v priebehu konania bolo zistené, že otec žiadosťou zo dňa 21.10.2014 požiadal Úrad pre medzinárodno-právnu ochranu detí v Brne o pomoc pri navrátení mal. W. do Českej republiky v zmysel čl. 8 Dohovoru č. 119/2001 Z.z. o občiansko-právnych aspektoch medzinárodných únosov detí (ďalej len Dohovor), splnomocnil Centrum pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže Bratislava na zastupovanie vo veci navrátenia dieťaťa s tým, že v predmetnej veci prebieha mediácia rodičov, ak bude neúspešná, bude otec odkázaný na podanie návrhu

na navrátenie dieťaťa podľa čl. 16 Dohovoru. Súd prvého stupňa dopytom na Okresný súd Bratislava 1, ktorý je príslušný vo veciach navrátenia maloletého dieťaťa, ktoré bolo neoprávnené premiestnené alebo zadržané pre obvod Krajského súdu v Trnave zistil, že návrh na navrátenie mal. W. S. nebol ku dňu vydania tohto rozhodnutia o zmene predbežného opatrenia podaný. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa ust. § 74, § 75, § 76 ods. 1 písm. a), § 162 ods. 1, § 167 ods. 2 O.s.p. a § 62 ods. 1 až 5, podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Po preskúmaní spisových materiálov sp. zn. 12P/108/2014 a 13P/288/2013 bolo zistené, že matka má za obdobie od septembra 2013 do septembra 2014 priemerný čistý mesačný príjem 1.700,- eur, v ktorom príjme sú započítané príjmy z tľmočníckej činnosti v X. T., nájomné vyplatené od Y. Z., príjem z Q. E. a prídavok na dieťa. Okrem toho otec posielal matke titulom výživného na maloletú do júla 2014 približne 400,- eur mesačne, pričom od augusta posielal z dôvodu nariadeného predbežného opatrenia len sumu 30,- eur. Matka vyčísliła výdavky maloletej mesačne v sume 440,80 eur. Súd prihliadol len na opodstatnené výdavky nevyhnutné na riadny psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa, keď akceptoval mesačné výdavky na stravu maloletej 150,- eur, okrem mesiacov trvania školskej dochádzky, kde sa dieťa stravuje, na stravovanie, ktoré matka prispieva sumou 22,61 eur, pričom odpočítal tretinu zo 150,- eur, keďže dieťa obeduje v školskom zariadení, teda na stravu akceptovala výdavky v sume 122,61 eur, na oblečenie alebo hygienické potreby mesačne 100,- eur, následne tiež aj výdavky na krúžky, školský klub vo výške 37,- eur mesačne, pričom spolu s voľnočasovými výdavkami na maloletú ustálil mesačné výdavky vo výške 350,- eur, pričom akceptoval jednorázové výdavky na dieťa, ktoré sú nevyhnutné na začiatku školského roka. Matka žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým mesačne prispieva sumou 300,- eur. Od mesiaca máj 2013 do mesiaca máj 2014 mal súd preukázaný čistý mesačný príjem otca vo výške 5.182,- eur. Otec má mesačné výdavky spojené s domácou réžiou titulom nájomného 753,68 eur, na elektrinu 125,- eur, na telefón 24,- eur, na TV a internet 34,- eur, zároveň má výdavky spojené s rodinným domom v Y. vo výške 102,- eur. Matka žiadala predbežne zvýšiť výživné na 500,- eur mesačne, avšak výška takéhoto výživného nekorenšponduje s potrebami maloletej a bola nad rámec súdom akceptovaných výdavkov na maloletú a nad rámce matkou požadovaného výživného vo veci samej, čo je 400,- eur. Súd mal osvedčené, že sú tu dôvody na predbežné zvýšenie výživného, preto matkinmu návrhu čiastočne vyhovel a zmenil predbežné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26.09.2013, č. k. 12P/202/2013-20 tak, že určil otcovi povinnosť prispievať mesačne sumou 300,- eur. Na výžive dieťaťa sa majú podieľať obidvaja rodičia podľa svojich možností a schopností, avšak matka svoju vyživovaciu povinnosť čiastočne kompenzuje aj svojou osobnou starostlivosťou o dieťa, preto mal súd takto zvýšené výživné vzhľadom aj na matkine výdavky na maloletú za dostačujúce, ktoré zároveň korenšponduje aktuálnym potrebám dieťaťa. Matka žiadala zvýšiť výživné od novembra 2014, nakoľko však toto spätné zvýšenie neodôvodnila súd zaviazal otca na úhradu zvýšeného výživného počnúc dňom nariadenia tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletej. Uviedla, že pokiaľ sa týka jej príjmu, ktorý súd ustálil na 1.700,- eur mesačne treba uviesť, že tento nie je pravidelný, nie je zaručený, nakoľko závisí aj od požiadavky jej zamestnávateľa. U odporcu súd vychádzal z príjmu 5.182,- eur. Chýbalo však dokumentovanie príjmu otca za 5 mesiacov v roku 2014. Odporca pozabudol súdu uviesť skutočnosť, že poberá pravidelne mesačne výsluhový dôchodok vo výške 838,50 eur, čo by podstatne zvýšilo jeho priemerný mesačný zárobok. U matky súd nezobral do úvahy náklady na nájomné vo výške 500,- eur v M. byte, kde s dcérou bývajú, u otca započítal uvádzané náklady, ktoré boli uvedené v tabuľke a neboli ničím podložené. Súd mu uznal náklady na cestovné za maloletou dcérou vo výške 250,- eur. Odporca však pozabudol uviesť, že jeho zamestnávateľ mu pravidelne mesačne prispieva ešte naviac sumou 400,- eur vo forme bonusu príspevku na maloleté dieťa. Takisto nie je pravdou, že by v návrhu na rozvod na čas po rozvode požadovala výživné v sume 400,- eur. Požadovala výživné v sume 600,- eur. Poukazuje na skutočnosť, že by rada dopriala dcére aj možnosť cestovať a tráviť prázdniny mimo územia Slovenskej republiky, nakoľko má priateľov v Bruseli, v Prahe, v Taliansku. Cestovať však nemôže, nakoľko jej otec k tomu nedal súhlas. S prihliadnutím na nadštandardný príjem otca a oprávnené potreby maloletej dcéry má za to, že sú dané podmienky, aby súd rozhodol tak, že vyhovie návrhu na zmenu predbežného opatrenia a určí otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 500,- eur mesačne. Navrhla preto uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a jej návrhu vyhovieť.

Po podaní odvolania súd prvého stupňa uznesením zo dňa 23.01.2015, č. k. 12P/108/2014-265 prerušil konanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k mal. W. na čas do rozvodu vedené pod sp. zn. 12P/108/2014 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava 1 sp. zn.

1P/8/2015 o návrat maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu a to v súlade s čl. 16 Haagskeho dohovoru, v zmysle ktorého po doručení oznámenia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní dieťaťa podľa čl. 3 sa justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na ktorého územie bolo dieťa premiestnené, alebo na ktorého území je zadržované zdržia rozhodovania vo veciach opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto dohovoru neuskutoční. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplynulo, že otec súdu elektronicky oznámil, že podal návrh na navrátenie maloletého dieťaťa do Českej republiky, čo preukázal pripojeným znením návrhu. Následne bolo zistené, že otcov návrh bol dňa 19.01.2015 doručený Okresnému súdu Bratislava 1 a bol zapísaný pod sp. zn. 1P/8/2015, v ktorom konaní je nariadený termín pojednávania na deň 11.02.2015.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že má za to, že návrhom na zmenu predbežného opatrenia matka maloletej sleduje skôr naplnenie jej vlastných potrieb ako potrieb maloletej dcéry, na ktorú prispieva dlhodobo a pravidelne aj nad rámec stanoveného výživného 300, eur mesačne. S dôvodmi uvádzanými matkou v odvolaní nesúhlasí, žiada rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že bolo podané včas odvolanie oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletej nie je dôvodné, pretože uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12P/108/2014 je úprava rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu k mal. W. S., nar. XX.XX.XXXX.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo zmenené už nariadené predbežné opatrenie v tomto konaní (zo dňa 26.09.2013, č. k. 12P/202/2013-20) tak, že bola otcovi maloletej určená povinnosť prispievať na výživu mal. W. sumou 300,- eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred do rúk matky počnúc dňom nariadenia predbežného opatrenia až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudok ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie uznesenia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorým by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke, ktorá v odvolaní navyše neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia.

Odvolací súd má za to, že aj keď súd prvého stupňa prerušil konanie o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava 1 pod sp. zn. 1P/8/2015 o návrat maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu, tak je dôvodné rozhodnúť o odvolaní proti predbežnému opatreniu. Je pravdou, že nie je možné v zmysle čl. 16 Haagskeho dohovoru o občiansko-právnych aspektoch medzinárodných únosov detí za súčasnej situácie rozhodovať vo veci samej. Pri nariaďovaní samotného predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný predbežný charakter. Ak je osvedčená potreba dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností je logické, že tak urobí orgán štátu, kde sa maloleté dieťa nachádza, hoci právomoc by sa mala určiť podľa obvyklého pobytu dieťaťa. Rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-523/07 boli identifikované tri kumulatívne podmienky prijaté v opatrení oblastí rodičovských práv a povinností súdmi členského štátu, ktoré nemajú právomoc rozhodnúť vo veci samej a síce: 1/ dané opatrenie musí byť naliehavé, 2/ musí byť prijaté vo vzťahu k osobám, ktoré sa nachádzajú v dotknutom členskom štáte a 3/ musí mať dočasnú povahu. Odvolací súd má za to, že všetky

podmienky boli naplnené. Predbežné opatrenie je zabezpečovacím civilno-procesným prostriedkom, nie konečným rozhodnutím a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom mal. W. sa nachádza spolu s matkou na území Slovenskej republiky, kde ju otec aj navštevuje. Pri rozhodovaní o predbežnom opatrení je záujem dieťaťa prvoradý. Za situácie, ak vyvstala situácia potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania nenariadenie predbežného opatrenia vo veciach rodičovských práv a povinností s poukazom na čl. 16 Dohovoru a podporne tiež čl. 20 Nariadenia Rady (ES) č.2201/2003 Ú.v. z 27.11.2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudku v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorý umožňuje súdu členského štátu prijať v súlade s vnútroštátnymi právnymi normami predbežné opatrenia týkajúce sa dieťaťa, ktoré je na jeho území, aj keď právomoc vo veci rodičovských práv a povinností má súd iného členského štátu, by bolo v príkrom rozpore so záujmom maloletého dieťaťa. Aj pri rozhodovaní o predbežnom opatrení je záujem dieťaťa tým najvyšším imperatívom. Je jednoznačne v záujme malol. W., aby do času, kým sa nerozhodne o úprave práv a povinností rodičov voči nej bolo otcovi, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti určené výživné. Odvolací súd vzhľadom k týmto skutočnostiam preto o odvolaní matky proti uzneseniu o zmene nariadeného predbežného opatrenia rozhodol.

Súd prvého stupňa určil predbežným opatrením otcovi na maloletú W. výživné v sume 300 eur mesačne. Účelom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov. Musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku. Osvedčenie práva na výživné v nevyhnutnej miere podľa § 76 ods.1 písm.a) O.s.p. vyžaduje aj schopnosti a možnosti povinného. Napriek tomu, že sa osvedčujú aj schopnosti povinného, obsahom predbežného opatrenia bez zreteľa na druh vyživovacej povinnosti je výživné v nevyhnutnej miere. Z toho vyplýva, že toto výživné je určené len na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávneného. Suma 300 eur je na uspokojenie potrieb malol. W. v nevyhnutnej miere plne postačujúca.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.